

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko G. S.A.

o odszkodowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 lutego 2010 r.,

skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych [...]

z dnia 28 kwietnia 2009 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną i odstępuje od obciążenia powoda
kosztami postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, z dnia 28 kwietnia 2009 r. Jako podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej wskazał naruszenie przepisów prawa materialnego. Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości prawne

lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli okoliczności te nie zachodzą Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c., uprawniony jest do wydania postanowienia o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania. Sąd Najwyższy może też odrzucić skargę kasacyjną w oparciu o przepis art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Skarga kasacyjna została sporządzona i wniesiona przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu przez Sąd Rejonowy. W postanowieniu z dnia 5 czerwca Sąd Rejonowy zwolnił powoda z kosztów i ustanowił dla niego radcę prawnego z urzędu.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia właściwego umocowania pełnomocnika ma stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Uchwała ta posiada moc zasady prawnej. Stwierdzono w niej jednoznacznie, że pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z samego prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym. Jak wynika z uzasadnienia powyższego stanowiska za przyjętą wykładnią przemawia konieczność spełnienia szczególnych wymagań formalnych i merytorycznych skargi kasacyjnej, co w praktyce prowadzi do specjalizacji profesjonalnych pełnomocników w tym zakresie.

Udzielone pełnomocnictwo z urzędu nie obejmuje swoim zakresem umocowania do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej oraz udziału w postępowaniu kasacyjnym.

Z tego powodu należało więc uznać, że pełnomocnictwo to nie spełniało ustawowych wymogów. W tej sytuacji bezprzedmiotowe było rozważenie podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów.

Z powyższych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia. O kosztach orzeczono na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 102 k.p.c.